

1

Raven

O deset let dříve

Matka se za mnou objevila v kuchyni. „Malá změna plánu, Raven.“

Přestala jsem otírat leštěnou žulovou desku kuchyňského ostrůvku. „Co se stalo?“

„Přestaň s tím uklízením a hned vyraz do obchodu. Ruth mi právě oznámila, že se chlapeci vracejí z Londýna.“

Těmi chlapeci byli Gavin a Weldon Mastersonové, synové Ruth a Gunthera Mastersonových – našich zaměstnavatelů. Gavinovi bylo něco kolem jednadvacetí, Weldon byl o tři nebo čtyři roky mladší. Nikdy jsem se s nimi nesetkala, protože matka mě s sebou do práce nebrala. Tedy až doteď. Ale občas o chlapcích mluvila.

Z toho, co jsem slyšela, byl jejich návrat z Evropy pokaždé považován za něco jako příchod Krista. Věděla jsem, že Gavin právě absolvoval Oxford a Weldon tam navštěvoval internátní školu.

Matka pracovala u Mastersonových jako hospodyně už déle než deset let. Nedávno však její zaměstnavatelé usoudili, že na jaře a v létě, zatímco budou chlapeci doma, potřebují další výpomoc kolem domu. Takže

matka navrhla, že bych u nich mohla na částečný úvazek pracovat. Na rozdíl od mnoha jiných lidí žijících na ostrově nebyli Mastersonovi stěhovaví ptáci, kteří se v létě přesouvají na sever. Žili zde po celý rok.

Jejich sídlo bylo sice hned za mostem vedoucím z West Palm Beach, kde jsme s matkou bydlely, ale přesto to byl úplně jiný svět.

„Kdy se tu objeví?“ zeptala jsem se.

„Zřejmě právě přistáli na mezinárodním letišti v Palm Beach.“

Skvělý.

Podala mi kousek papíru. „Tady máš nákupní seznam a mazej do obchodu. A nekupuj nic, co není bio. Ruth by se zbláznila.“

Cesta do supermarketu trvala déle, než jsem chtěla. Studovat etikety a zjišťovat, že je všechno bio, bylo zdouhavé a štválo mě to.

Když jsem začala v kuchyni vyndávat potraviny z krabice, koutkem oka jsem zaregistrovala postavu sedící u stolu u okna.

Poznala jsem ho z fotografií. Byl to Weldon, mladší syn Mastersonových. Měl tmavě blondáté vlasy a jemné rysy. Hodně se podobal Ruth.

Zdálo se, že si mě vůbec nevšiml, dál se soustředil jen na misku chili con carne a mobilní telefon.

„Ahoj,“ pozdravila jsem ho. „Jsem Raven.“ Nic.

„Ahoj,“ zopakovala jsem hlasitěji.

Zase nic.

Copak jsem neviditelná?

Nevšimla jsem si, že by měl sluchátka. Musel mě přece slyšet, ale ani nezvedl hlavu.